

tragtes som de sidste, ligesom jo ogsaa den høitærede Indenrigsminister, jeg troer, da han forelagde Udkastet, bemærkede, at Sagen dermed maatte betragtes som foreløbig afluttet; efter hans Udtalelser iaften kan der imidlertid ikke være Noget til Hinder for, og det kan heller ikke med Bestemthed vides, hvorvidt der ikke senere skulde komme Forslag til Oprettelse af nye Stationer, hvilke Forslag da selvfølgelig maatte skee Fyldest, naar Stationerne vare nødvendige og Stedet til dem egnede sig til Anlæg af saadanne. Den samme ærede Rigsbogsmand yttrede ogsaa, at man omfider maatte kunne faae nok af dem; thi ellers maatte man komme til at oprette Stationer mellem de nuværende; det er imidlertid allerede skeet mere end eengang, at man paa Sjællands Vestkyst har oprettet en Station mellem to alt eksisterende, Nord og Syd for hinanden beliggende Stationer, idet man har angivet som Grund dertil, at der var for langt mellem dem, og at Rysten var saa farlig, hvilket jo Altsammen er gode Grunde, og der kan vist ikke være Tvivl om, at de maaskee atter ville komme frem som Momenter for nye Stationers Oprettelse. Smidlertid er det jo dog ofte, idetmindste undertiden, Tilfældet, at Strandinger finde Sted mellem Stationerne, fordi man ikke titide kan yde den Understøttelse, som er fornøden, idet Afstanden er for stor. Det ligger hovedsagelig deri, at Efterretningen om, at en Stranding finder Sted, behøver Tid til at komme til Redningsstationen, og at der igjen behøves Tid, for at de fornødne Apparater kunne komme tilstede paa Strandingsstedet. I den Henseende skal jeg tillade mig at henstille — jeg troer, at jeg allerede tidligere har gjort opmærksom derpaa — om det ikke skulde være hensigtsvarende at oprette synlige Signaler mellem Stationerne; man sparede derved i alt Fald den Tid, som medgaaer til, at en Efterretning fra Strandingsstedet kan komme til den nærmeste Station om det Foresaldne, og jeg troer ikke, at den Bekostning, som dermed vil være forbunden, vil være af stor Betydning. Jeg skal derfor, som sagt, tillade mig at henstille dette til den høitærede Ministers Overveielse.

Høgsbro: Den ærede Minister saavel som de ærede Medlemmer af Udvalget, der

have talt om Stationen paa Amrum, have henholdt sig til en Indberetning, som ogsaa jeg har omtalt, og som, om den ikke ligefrem fra raader, dog ialtsald kun betinget tilraader en Station paa Den. Jeg skal imod den deri fremsatte Paastand, at Skibene strande paa Grunde, der ligge saa langt borte fra Den, at man ikke kan komme dem til Hjælp, tillade mig endnu engang at sætte den Paastand, at dette vel forholder sig saa med en stor Deel Skibe, men at nok saa mange strande indenfor disse Grunde, hvor det vilde være muligt at komme dem til Hjælp og redde Mandskabet ved en Redningsbaad, og jeg kan som sagt i den Henseende henholde mig til en Mand, som dagligen besøger disse Steder og som derfor maa kunne antages bedst at vide, hvad der er sandt, ligesom der da heller ikke foreligger mindste Grund for, at han skulde fordølge, hvad der var sandt. Den Søofficer i Redningsvæsenets Tjeneste, som tildeels har fra raadet at anlægge en Station paa Amrum, har dog nok ikke udtrykkelig foretrukket Fjans for Amrum; saavidt jeg erindrer, fremgaaer det nemlig af hans Betænkning, at han ikke selv har været paa Fjans, men det er et Par andre Mænd, som have tilraadet Oprettelsen af en Station der i Overeensstemmelse med, hvad Capitainlieutenant Hammer oprindeligt havde foreslaaet.

Naar det ærede Medlem for Hølstebro (Madsen) har sagt, at der ikke var tilfat saamange Menneskeliv ved Strandinger paa Amrum som ved dem paa Fjans, troer jeg dog, at han ikke har de fornødne Oplysninger til at kunne dømme derom. Af de foreliggende Indberetninger fremgaaer det, at ved Amrum ere Besætningerne aldeles omkomne paa 39 Skibe af de 129, der ere strandede i de sidste 50 Aar; men der foreligger ikke Noget om, hvor talrige disse vare; og det sees ikke engang, at noget lignende har været Tilfældet paa Fjans. Der er dernæst et andet Punkt, som man skulde have oplyst, og som jeg netop ønskede, at den ærede Minister vilde lade være Gjenstand for Undersøgelse, nemlig hvormange der reddedes fra de Skibe, der kom paa de ydre, og hvormange fra dem, der kom paa de indre Grunde; det forekommer mig at være et ikke uvigtigt